

K

KULTUR
& NÖJE06-7848453
otkultur@ot.fi

Publiken får under föreställningen både följa med besättningen ombord och ta del av en kryssning med vännerna Bertel (Axel Åhman) och Dan-Ole (Kevin Holmström).

Handlingen för musikalen Botnia Paradise utspelar sig på vad som nog är Östersjöns sämsta kryssningsfartyg. Från vänster: May Schjörli, Tove Qvickström, Jakob Norrgård, Markus Lytts, Kevin Holmström och Jonas Bergqvist.

Jakob Norrgård spelar Benjamin, som vill nå en artistkarriär – men jobbet som "junior entertainer" är inte riktigt vad han hade tänkt sig.

I detaljerna finns den stillsamma briljansen i KAJ:s Botnia Paradise

RECENSION. Efter de senaste scensuccéerna ger sig Kevin Holmström, Axel Åhman och Jakob Norrgård i kast med ännu en välbekant miljö när de spelar den nya musikalen Botnia Paradise.

Efter att ha fyllt både Botniahallen hösten 2019 (jubileumsföreställningen Kaj 10) och Wasa teater många gånger om under hösten och vintern 2018–2019 (musikalen Gambämark) har humorgruppen KAJ inte särskilt mycket att bevisa längre, i alla fall inte i Österbotten.

De har, för att låna en formulering av en bekant i Vexala, gjort för österbottningarna vad Bruce Springsteen gjort för en stor grupp amerikaner. Nämligen skapat något att spegla sig i, något som kan locka till skratt och på samma gång vara ett verktyg som borrar sig en bra bit in i känslodjupet och kan nå sorg, tvivel, längtan, rädsla och dylikt som vi alla bär mer eller mindre av i ryggsäckarna.

Efter de senaste scensuccéerna ger sig Kevin Holmström, Axel Åhman och Jakob Norrgård (med ytterligare sju skådespelare och fem musiker) i kast med ännu en välbekant

miljö när de spelar den nya musikalen Botnia Paradise. Handlingen utspelar sig på vad som nog är Östersjöns sämsta kryssningsfartyg. Här har kapten Juha-Mika Koskiniemi (Johan Aspelin) sålt flytvästar och åskledare för att kunna hålla partybudgeten på en jämn och hög nivå.

RAMBERÄTTELSEN tar avstamp hos en fartygstrubadur som blir ombedd av en gäst att berätta någonting i stället för att spela Creedence-låtar. Historien tar parallellt plats under en hel sommar (när vi följer personalen ombord) och under en enskild kryssning (när vi följer vännerna Bertel och Dan-Ole).

Bertel (Axel Åhman) och Dan-Ole (Kevin Holmström) har eventuellt sin förebild i Lasse Åbergs och Jon Skolmens Stig-Helmer och Oles sällskapsresor. Bertel är, eller försöker vara, världsvan och slänger sig ledigt

med uttryck på diverse språk samtidigt som han kämpar med ett för tillfället vilande spelberoende. Detta blir allt svårare att bemästra då han ombord möter hårdingen Timo "Tuplajuusto" Holopainen (Jonas Bergqvist) som har en förmåga att lura med honom på klassiska dåligheter. Dan-Ole å sin sida ser mest fram emot möjligheten att skåda fågel från däck och delta i bingospelet ombord.

Bertel och Dan-Ole hade förmodligen aldrig varit vänner om de inte fötts i samma by, och överlag är deras relation en hyllning till vänskapen. Ibland visar den också på avsidorna med den många gånger klassiskt manliga sysslan att hålla tyst och vad man kan vinna på att bryta tiggandet.

PÅ PERSONALSIDAN möter vi Benjamin (Jakob Norrgård) som vill nå en artistkarriär. Det visar sig att hans jobb som "junior entertainer" inte riktigt är vad han tänkt sig. Mellan arbetspassen utvecklas en vänskap mellan honom och kollegan Julia (Matilda Kruse) som visar sig ha en nästan slocknad önskan om att studera till sjökaptän.

MUSIKALEN "BOTNIA PARADISE"

Av: KAJ – Kevin Holmström, Jakob Norrgård, Axel Åhman.

Regi: Ida Kronholm.

Scenografi: Mia-Irene Sundqvist.

Kostym: Linn Wara.

Koreografi: Ida "Inxi" Holmlund.

Kapellmästare: Ralf Nyqvist.

Mask-och peruk: Fia Derghokasian.

Ljus: Kristoffer Svens.

Ljud: Dennis Lindén.

Musikproducent: Janne Hyöty.

Skådespelare: Johan Aspelin, Jonas Bergqvist, Markus Lytts, Tove Qvickström, Carolina Sarén Gästande skådespelare: Kevin Holmström, Matilda Kruse, Jakob Norrgård, May Schjörli, Axel Åhman.

Orkester: kapellmästare Ralf Nyqvist, Peter Enroth, Patrick Lax, Stefan Lindblom, Robin Källdström.

Uppremiär på Wasa Teater 18.9.2021.

Gestaltningen av denna relation är fin på så sätt att det känns som att de två får mötas jämlikt i slitet ombord på båten och med tankarna på varsitt håll på väg mot olika framtidsdrömmar. I Benjamins fall blir båtens närmast permanenta artist, schlagerdivan Linda Q (May Schjörli), en ledstjärna. Hon kommer bäst till sin rätt i ett eurodisconummer som känns väldigt verklighetsnära, särskilt med tanke på att kryssningsbå-

tarna blivit ett nytt, sentida hem för de sångerskor som befolkade 90-talets topplistor.

Sångnumren är storslagna som sig bör, men de stora gesterna är ofta i vägen för detaljerna, som den stillsamma briljansen i att "Tuplajuusto" så självklart har solglasögon i nacken och att bargästen har en snusdosering på jeansfickan.

BUDGETEN KÄNNS högre än när Gambämark gjordes, men det är tveksamt om den kreativa formtoppen är lika hög denna gång. Botnia Paradise är underhållande, det är inte fråga om annat, men föregångaren hade fler bottnar och var samhällskommenterade på ett annat sätt. Det är inte en nödvändighet i sig, men humorn är ett bra sätt att närma sig de större frågorna på och den dimensionen är inte särskilt stark här. Koreografin lyfter föreställningen många gånger om och scenografin är en lyckad mix av det skenbart lyxiga och samtidigt sunkiga som finns på många fartyg. Men frågan är om KAJ inte är redo för ett nytt format. Hur vore det med en tv-serie?

Pär Jonasson, text
Frank A. Unger, foto

"Bertel och Dan-Ole hade förmodligen aldrig varit vänner om de inte fötts i samma by, och överlag är deras relation en hyllning till vänskapen."